

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 7To/72/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7911010649
Dátum vydania rozhodnutia: 10. 07. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Miroslav Osif
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2014:7911010649.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Košiciach, v senáte zloženom z predsedu JUDr. Miroslava Osifa a sudcov JUDr. Ladislava Tomčovčíka a JUDr. Martina Michalanského, na verejnom zasadnutí konanom dňa 10. júla 2014, v trestnej veci proti G. E., obžalovaného pre prečin krádeže podľa § 212 ods.2 písm.a/ Tr.zák. a iné, o odvolaní obžalovaného proti rozsudku Okresného súdu Trebišov zo dňa 15.5.2014 sp.zn.3 T 183/2011 takto

rozhodol:

Podľa § 321 ods.1 písm.d/, e/, ods.3 Tr.por. z r u š u j e napadnutý rozsudok vo výroku o treste a spôsobe jeho výkonu.

Podľa § 322 ods.3 Tr.por. u obžalovaného G. E., F. XX.X.XXXX R. U., bytom T., G. X, t.č. vo výkone trestu odňatia slobody v ÚVV a ÚVTOS Košice, podľa § 44 Tr.zák. u p ú š ť a od uloženia súhrnného trestu, vzhľadom na výrok o treste rozsudku Okresného súdu Pezinok sp.zn. 2T 40/2012 zo dňa 3.3.2014, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 3.3.2014 a ktorým mu bol pre zločin krádeže podľa § 212 ods.4 Tr.zák., § 36 písm.l/ Tr.zák., § 37 písm.h/ Tr.zák., § 38 ods.2 Tr.zák., § 39 ods.2 písm.d/, ods.4 Tr.zák., s použitím § 41 ods.2 Tr.zák., § 42 ods.1 Tr.zák. uložený súhrnný trest odňatia slobody v trvaní 2 (dvoch) rokov, pre ktorého výkon podľa § 48 ods.4 Tr.zák. bol zaradený do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia s tým, že tento trest považuje za dostatočný.

Inak napadnutý rozsudok ostáva nezmenený.

odôvodnenie:

Rozsudkom Okresného súdu Trebišov sp.zn. 3T 183/2011 zo dňa 15.5.2014 bol obžalovaný G. E. uznaný za vinného z pokusu prečinu krádeže podľa § 14 ods.1 Tr.zák. k § 212 ods. písm. a/ Tr.zák. a z prečinu poškodzovania cudzej veci podľa § 245 ods.1 Tr.zák., na tom skutkovom základe, že

dňa 9.6.2011 v čase od 14.00 hod. do 10.6.2011 do 06.10 hod. vošiel do objektu E. Š.P. F. K. P. Č.. XXXX/XX v meste Q. tak, že nezisteným predmetom a spôsobom rozbil sklenenú výplň na okne o rozmeroch 120 cm x 41 cm, cez ktoré sa dostal do triedy II, potom schodišťom prišiel na 1.poschodie, kde vošiel do triedy IV., ale z miesta činu nič neodcudzil, pretože nič vhodné na odcudzenie nenašiel a tak chcel spôsobiť poškodenú stranu E. Š., K.. P. Č.. XXXX/XX R. Q. škodu v nezistenej výške a spôsobil škodu na zariadení vo výške 400,00 €.

Obžalovanému G. E. za to bol podľa § 212 ods.4, § 37 písm.h/, § 38 ods.4, § 42 ods.1 Tr.zák. uložený súhrnný trest odňatia slobody v trvaní 5 (päť) rokov a 4 (štyroch) mesiacov.

Podľa § 48 ods.2 písm.a/ Tr.zák. súd obžalovaného pre výkon trestu odňatia slobody zaradil do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

Podľa § 42 ods.2 Tr.zák. súd prvého stupňa zároveň zrušil výroky o trestoch z rozsudku Okresného súdu Pezinok sp.zn. 2T/40/2012 zo dňa 3.3.2014, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 3.3.2014 a ktorým bol obžalovanému G. E. pre zločin krádeže podľa § 212 ods.2 písm.a, ods.4 písm.a/ Tr.zák., zločin poškodzovania cudzej veci podľa § 245 ods.1,2 písm.a/, ods.3 písm.c/ Tr.zák. a prečin porušovania domovej slobody podľa § 194 ods.1 Tr.zák. uložený úhrnný a súhrnný trest odňatia slobody v trvaní 2 (dvoch) rokov nepodmienečne, pre výkonu ktorého bol zaradený do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia a zároveň zrušil výrok o treste trestného rozkazu Okresného súdu Košice I. sp.zn. OT/41/2011 zo dňa 13.6.2011 a rozsudku Okresného súdu Bratislava II. sp.zn. 2T/91/2012 zo dňa 4.3.2014, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 4.3.2014 a ktorým súd upustil od uloženia súhrnného trestu vzhľadom na rozsudok Okresného súdu Pezinok sp.zn. 2T/40/2012 zo dňa 3.3.2014, ako aj všetky ďalšie rozhodnutia na tieto výroky obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad.

Podľa § 288 ods.1 Tr.por. súd poškodenú stranu E. Š. F. K. P. Č.. XXXX/XX R. Q., O.: XXXXXXXXX s nárokom na náhradu škody odkázal na občianske súdne konanie.

Proti tomuto rozsudku podal v zákonnej lehote odvolanie obžalovaný G. E., ktoré zdôvodnil prostredníctvom obhajcu, ale aj sám.

Z dôvodov odvolania, ktoré bolo podané v prospech obžalovaného G. E. v podstate vyplýva, že odvolateľ namieta otázku viny, nakoľko podľa jeho názoru ani po opakovanom dokazovaní pred súdom prvého stupňa sa prokurátorovi nepodarilo bez akýchkoľvek pochybností preukázať, aby sa bol dopustil žalovaného konania.

Obžalovaný G. E. navyše vyslovil názor, že súd prvého stupňa nepostupoval správne, pokiaľ zrušil trest, ktorý mu bol uložený na základe dohody o vine a treste v predchádzajúcej trestnej veci Okresným súdom v Pezinku. Rovnako zopakoval svoju obhajobu o nevine, t.j. že do objektu E. Š. R. Q. vošiel až potom, keď niekto iný pred ním na tomto objekte rozbil sklenenú výplň okna.

Biologické stopy pochádzajúce od jeho osoby zaistené na mieste činu sa našli len z toho dôvodu, že do objektu skutočne vošiel, ale bez úmyslu zmocniť sa cudzej veci.

Obžalovaný G. E. preto z dôvodov uvádzaných v odvolaní, keďže nebolo bez akýchkoľvek pochybností preukázané, aby sa dopustil žalovaného konania, a to ani v takom rozsahu, ako súd upravil skutok, nakoľko nebol mu preukázaný úmysel naplniť znaky žalovaných prečinov, navrhol napadnutý rozsudok zrušiť a jeho spod obžaloby prokurátora oslobodiť. Alternatívne navrhol, pre prípad, ak by odvolací súd bol toho názoru, že skutok sa stal a spáchal ho, aby súd upustil od uloženia súhrnného trestu, nakoľko trest uložený rozsudkom Okresného súdu v Pezinku vo výmere 2 (dvoch) rokov odňatia slobody, pre ktorého výkon bol zaradený do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia, je možné považovať za trest postačujúci na dosiahnutie účelu trestu.

Na podklade odvolania obžalovaného G. E. krajský súd podľa § 317 ods.1 Tr.por. preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo a zistil, že odvolanie obžalovaného je čiastočne dôvodné.

Preskúmaním napadnutého rozsudku a konania mu predchádzajúceho odvolací súd zistil, že na podklade výsledkov vykonaného dokazovania v súlade s ustanovením § 1 Tr.por. - t.j. kontradiktórnym spôsobom konania pred súdom prvého stupňa bolo bez akýchkoľvek pochybností preukázané, že obžalovaný G. E. sa dopustil konania v rozsahu, ako to vyplýva zo skutkovej vety v teraz napadnutom rozsudku.

Nepochybil preto okresný súd, pokiaľ toto konanie právne kvalifikoval ako pokus prečinu krádeže podľa § 14 ods.1 Tr.zák. k § 212 ods.2 písm.a/ Tr.zák., spáchaného v jednočinnom súbehu s prečinom poškodzovania cudzej veci podľa § 245 ods.1 Tr.zák.

K argumentom obžalovaného G. E., že vošiel do objektu, na ktorom niekto iný rozbil sklenenú výplň na okne, považuje aj odvolací súd za nutné uviesť, že tejto obhajobe práve vzhľadom na zaistené biologické stopy, ktoré jednoznačne pochádzali od obžalovaného, nebolo možné uveriť.

V predmetnej trestnej veci súd prvého stupňa už raz rozhodol, a to rozsudkom Okresného súdu Trebišov zo dňa 9.2.2012 sp.zn. 3 T 183/2011, ktorým obžalovaný G. E. bol uznaný za vinného z prečinu krádeže podľa § 212 ods.2 písm.a/ Tr.zák., v jednočinnom súbehu s prečinom poškodzovania cudzej veci podľa § 245 ods.1 Tr.zák., za čo mu bol podľa § 212 ods.1, § 37 písm. h/, m/, § 38 ods.4, § 41 ods.1 Tr.zák. uložený úhrnný trest odňatia slobody v trvaní 14 (štrnásť) mesiacov. Podľa § 48 ods.2 písm.a/ Tr.zák. obžalovaný G. E. pre výkon trestu odňatia slobody bol zaradený do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

Zároveň podľa § 288 ods.1 Tr.por. poškodená strana E. Š. F. K.. P. Č.. XXXX/XX R. Q., O.: XX XXX XXX s nárokom na náhradu škody bola odkázaná na občianske súdne konanie.

Na odvolanie obžalovaného G. E. vyššie uvádzaný rozsudok súdu prvého stupňa bol uznesením Krajského súdu v Košiciach zo dňa 6.3.2012 sp.zn. 7 To 19/2012 podľa § 321 ods.1 písm.b/, c/, d/, ods.3 Tr.por. zrušený v celom rozsahu a podľa § 322 ods.1 Tr.por. vec bola vrátená súdu prvého stupňa, aby ju tento v potrebnom rozsahu znovu prejednal a rozhodol.

K zrušeniu napadnutého rozsudku a vráteniu veci súdu prvého stupňa došlo predovšetkým pre procesné pochybenia súdu prvého stupňa a tiež z dôvodu, že vo veci nebolo vykonané dokazovanie trestnými spismi o predchádzajúcich odsúdeniach obžalovaného G. E..

Súd prvého stupňa po vrátení veci riadiac sa pokynmi odvolacieho súdu, doplnil dokazovanie v potrebnom rozsahu a na podklade výsledkov vykonaného dokazovania urobil záver o vine obžalovaného G. E., ako je to zrejme z výroku teraz napadnutého rozsudku. Obžalovanému G. E. následne uložil súhrnný trest odňatia slobody aplikujúc ustanovenie § 42 ods.1, s poukazom na § 38 ods.4 Tr.zák. vo výmere 5 rokov a 4 mesiace, pričom zrušil výroky o trestoch z rozsudku Okresného súdu Pezinok sp.zn. 2T 40/2012 zo dňa 3.3.2014 a z rozsudku Okresného súdu Bratislava II sp.zn. 2 T 91/2012 zo dňa 4.3.2014.

S takýmto postupom súdu prvého stupňa nie je možné v žiadnom prípade sa stotožniť, nakoľko ak má byť na základe odvolania podaného len v prospech obžalovaného uložený súhrnný trest odňatia slobody, pre jeho najvyššiu výmeru z hľadiska zákazu reformatio in peius (zmena nie k horšiemu) je určujúci súčet samostatného trestu uloženého súdom prvého stupňa a trestu, ktorý v dôsledku uloženia súhrnného trestu má byť zrušený.

Poukazujúc na vyššie uvedené preto odvolací súd na odvolanie obžalovaného G. E. napadnutý rozsudok zrušil vo výroku o uloženom treste a upustil podľa § 44 Tr.zák. od uloženia súhrnného trestu, vzhľadom na výrok o treste z rozsudku Okresného súdu Pezinok sp.zn. 2T 40/2012 zo dňa 3.3.2014, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 3.3.2014 a ktorým mu bol pre zločin krádeže podľa § 212 ods.4 Tr.zák., § 36 písm.l/ Tr.zák., § 37 písm.h/ Tr.zák., § 38 ods.2 Tr.zák., § 39 ods.2 písm.d/, ods.4 Tr.zák., s použitím § 41 ods.2 Tr.zák., § 42 ods.1 Tr.zák. uložený súhrnný trest odňatia slobody v trvaní 2 (dvoch) rokov, pre ktorého výkon podľa § 48 ods.4 Tr.zák. bol zaradený do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia s tým, že tento trest považuje za dostatočný.

Pre takýto záver odvolací súd zobral do úvahy skutočnosť, že od spáchania teraz posudzovaného skutku uplynula už dlhšia doba a trest odňatia slobody vo výmere 2 rokov so zaradením pre výkon trestu do ústavu s minimálnym stupňom stráženia, vzhľadom na osobu páchatela považuje odvolací súd za postačujúci na dosiahnutie účelu trestu formou individuálnej prevýchovy, ale aj generálnej prevencie.

Napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa ostal nezmenený, t.j. v platnosti, pokiaľ sa týka výroku o vine obžalovaného a výroku o náhrade škody.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku ďalší riadny opravný prostriedok nie je prípustný.